

Af lærer Larsens bedrifter på Hyldagerskolen 1976 - 82.

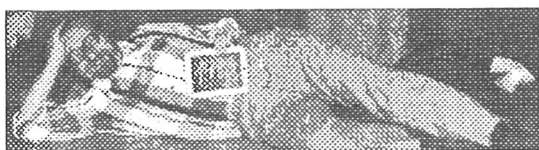
To af mine første møder med Hyldagerskolen forbinder jeg med noget af det "værste", jeg har oplevet, men det er episoder, der er typiske for skolen på den tid.

Som ansøger til en lærerstilling i maj 76 havde jeg været på forvaltningen hos skoledirektøren, H. H. Jensen. En stilfuld gentleman, der siger De til mig. Han fortæller mig, at jeg kan komme ned at se skolen. Om lidt ville jeg blive afhentet af en fra Hyldagerskolen.

Ud af vinduet ser jeg en temmelig rusten Folkevognsboble ankomme. Ud stiger et stort brød iført en meget grøn pullover, seler og træsko. Et øjeblik efter kommer vedkommende masende og trampende hen ad gangen og spørger lidt brøsig om, det er mig, der skal til Hyldagerskolen. Det er det jo, og så kører vi. Imens vi snakker ganske frit om løst og fast.

Ankommet til skolen bliver jeg rask ført ind til kontoret, hvor den store mand til min store forbavselse sætter sig bag det ligeledes store skrivebord i et ellers lille lokale og præsenterer sig som skolens inspektør Bo Gudmander.

- Jeg troede, at det var pedellen, der havde hentet mig, og tænkte skrækslagent: Hvad har jeg nu sagt på vejen ???

Bo Gudmander i tidens stil.

Dele var desværre kun pinlige oplevelser, men der var sandeligt også gode. Jeg har nævnt de "værste", men også morsomste og mest anekdotiske.

Tit har jeg i årenes løb savnet en hel del af de gode kolleger, som jeg har gennemlevet tykt og tyndt med. Ingen nævnt, ingen glemt.

Det var jo efterdønningernes tid, må man erindre. Lærerne havde skilt sig ud - efter sym- og antipatier - i de forskellige afdelinger, og grøfterne var ikke kastet til endnu (?). Men det hjalp vist på det i løbet af de 6 år, jeg var der.

Jeg er glad for den tid, jeg var på skolen, inden jeg af personlige årsager foretog et par kolbøtter i tilværelsen, for endeligt at havne i Aabenraa, hvorfra jeg sender denne hilsen.

Rudy

Den anden episode foregår til det første lærerrådsmøde få dage efter sommerferien. Jeg er i afdeling A, har mødt kollegerne og er yderst fortrøstningsfuld trods nogle undertoner, som jeg ikke kan rubricere. Ved mødet sætter jeg mig blandt kollegerne i afdeling A ved den ene ende af de store ovale borde på lærerværelset og kigger interesseret, når de andre to afdelinger B og C anbringer sig henholdsvis i den modsatte ende og på midten af det lange bord. Hvad der var på dagsordenen husker jeg ikke. Men hver gang vi skal stemme om forskellige forslag bliver det yderst pinligt. For når jeg rækker hånden op og stemmer for eller imod noget, så gør de det også nede i den anden ende af bordet. I min ende bliver der kastet skrå sigende blikke rundt. Der er noget på færde.

Krøllen på denne historie sker først et par år senere under en af de livlige julefrokoster, hvor alt kunne ske og skete. En kollega fra afdeling A betror mig i en hyggelig og opløftet samtale, hvor jeg beretter om ovenstående oplevelse som ny lærer på skolen, at han dengang troede, at jeg var spion udsendt fra afdeling B.